

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Căpățînă Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2017 și a sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 iulie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Gladcovschi Mihail Xxxxx**, născut la xxxxx, originar din or. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. x.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.03.2016-01.07.2016
2. instanța de apel: 21.09.2016 – 10.03.2017
3. instanța de recurs: 30.10.2017 - 17.01.2018

A C O N S T A T A T :

1. La data de 12 martie 2016, Gladcovschi Mihail a înaintat cerere de revizuire, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 februarie 2012, motivând faptul, că Curtea Constituțională a pronunțat hotărârea nr. 3 din 23 februarie 2016 referitor la excepția de neconstituționalitate a alin. (3), (5), (8), (9) art. 186 Cod de procedură penală, astfel pe cauza dată a fost ținut sub arest mai mult de 12 luni, de la 08 aprilie 2000 până la 25 aprilie 2002, iar pentru perioada 08 aprilie 2000 până la 25 aprilie 2001, fără un mandat de arest.

2. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 iulie 2016, a fost respinsă cererea de revizuire, ca inadmisibilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către condamnatul Gladcovschi Mihail, prin care a solicitat casarea acesteia și admiterea cererii de revizuire, invocând că prima instanță nu a examinat toate argumentele prezentate în sensul revizuirii, solicită să-i fie restituit apartamentul și i-a fost încălcat dreptul la apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința contestată.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a respins ca inadmisibilă cererea condamnatului Gladcovschi Mihail, deoarece Hotărârea Curții Constituționale din 23 februarie 2016 care se

referă la termenele de deținere în arest preventiv nu are efect retroactiv, excepție fiind doar situația când partea în cadrul procedurii (fond, apel, recurs) a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legii aplicabile în cauză, în speța s-a pronunțat o sentință definitivă, iar ulterior dispoziția atacată este declarată neconstituțională.

Cu privire la motivele invocate de condamnat, precum că i-a fost încălcat dreptul la apărare, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu încălcări a legislației, instanța de apel a considerat că sunt nefondate, deoarece legiuitorul prevede, expres, că nu orice faptă sau circumstanță poate justifica o cerere de revizuire, ci numai acelea de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că acel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată; sau două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia; sau Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 458 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a reținut că argumentele condamnatului sunt nefondate, dat fiind faptul că aceste circumstanțe au fost examinate de instanțele de fond.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sunt atacate cu recurs ordinar de către:

6.1 Avocatul Căpățînă I. în numele condamnatului, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de revizuire.

În motivarea recursului invocă:

- prin hotărârea nr. 3 din 23 februarie 2016, Curtea Constituțională s-a pronunțat referitor la excepția de neconstituționalitate a alin. (3), (5), (8), (9) art. 186 Cod de procedură penală;

- pe cauza dată, Gladcovschi M. a fost ținut în arest mai mult de 12 luni, de la 08 aprilie 2000 până la 25 aprilie 2002, iar pentru perioada 08 aprilie 2000 până la 25 aprilie 2001, fără un mandat de arest.

6.2. Condamnat, prin care solicită casarea acestora, pe motiv că sunt neîntemeiate și formale, toate argumente invocate în cererea de revizuire au fost ignorate, dosarul a fost fabricat cu scopul de a fi privat de imobil, i-a fost furat imobilul în perioada aflării în penitenciar din 08.04.2000 până la 15.10.2002, nu au fost chemați în instanță și audiați martorii, lipsesc elementele infracțiunii, a fost privat de dreptul la apărare.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor

declarate, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, deoarece în speță nu se constată prezența a careva erori de drept, ce ar servi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel corect a respins apelul declarat, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Reieșind din conținutul recursurilor, Gladcovschi M. și avocatul acestuia Căpățînă I. nu au făcut referire la nici un punct din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă se invocă faptul, că argumentele menționate în cererea de revizuire au fost ignorate, astfel Colegiul penal consideră, că în asemenea caz este semnalat temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

În această ordine de idei, se reține că instanța de apel, a motivat cu suficientă amplitudine în filele 41-43 v. II, din cuprinsul deciziei atacate, soluția de respingere ca nefondat a apelului condamnatului și menținere a sentinței contestate.

Dintr-un alt punct de vedere, Colegiul penal cu titlu de premisă reține, că instanțele au obligația de a-și motiva hotărârea în vederea garantării bunei administrări a justiției, dar și a drepturilor părților la un proces echitabil, în conformitate cu dispozițiile art. 6 din CEDO, astfel ca justițiabilul să poată observa care dintre argumentele sale au fost acceptate și motivele pentru care aceste apărări i-au fost respinse (cauza Burg și alții c. Franței, cauza Suominen c. Finlandei).

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând posibilitatea părților din proces și opiniei publice să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de control judiciar, elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

Instanța de recurs în aceeași ordine de idei specifică, că așa cum rezultă din textul hotărârii atacate, se constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de condamnat ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări, nefiind încălcate careva drepturi și libertăți fundamentale ale lui Gladcovschi M., prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată și în acest sens instanța de recurs

respinge criticile condamnatului, precum că toate argumente invocate în cererea de revizuire au fost ignorate.

Totodată, Colegiul penal menționează, că în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală, revizuirea poate fi cerută în cazurile în care: 1) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei; 2) s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată; 3) două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia; 4) Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă.

Instanța de recurs, reține că Gladcovschi M. în cererea de revizuire a invocat faptul, că pe parcursul judecării cauzei, a fost ținut sub arest mai mult de 12 luni, de la 08 aprilie 2000 până la 25 aprilie 2002, iar pentru perioada 08 aprilie 2000 până la 25 aprilie 2001, fără un mandat de arest, fapt ce contravine prevederilor Hotărârii Curții Constituționale din 23.02.2016. La acest capitol, Colegiul penal verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 255 v. I, 42 v. III, în hotărârile atacate, se motivează corespunzător, că conform art. 27 alin. (7) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din 13.12.1994, hotărârile Curții Constituționale produc efect numai pentru viitor. Astfel, Hotărârea Curții Constituționale din 23 februarie 2016, ce se referă la termenele de deținere în arestare preventivă nu are efect retroactiv, excepție fiind doar situația când partea în cadrul procedurii (fond, apel, recurs) a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legii aplicabile în cauză, în speța s-a pronunțat o sentință definitivă, iar ulterior dispoziția atacată este declarată neconstituțională.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal atestă că admisibilitatea cazului de revizuire, rezidă în însăși existența unei hotărâri a Curții Constituționale, prin care se admite o excepție de neconstituționalitate, invocată de o parte, în cauza soluționată prin hotărâre definitivă supusă revizuirii și ca atare nu poate privi terțe persoane care nu au invocat o asemenea excepție, în cazul dat condamnatul Gladcovschi M., astfel nefiind constatat un careva temei de deschidere a procedurii de revizuire, în speța dată.

Totodată, instanța de recurs menționează că sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 februarie 2012, a cărei revizuire o solicită condamnatul, a fost supusă controlului judiciar de către toate instanțele de judecată superioare în grad (Curtea de Apel Chișinău, Curtea Supremă de Justiție), iar referitor la argumentele aduse de Gladcovschi M. în cererea de revizuire, precum că dosarul a fost fabricat cu scopul de a fi privat de imobil, i-a fost furat imobilul în perioada aflării în

penitenciar, nu au fost chemați în instanță și audiați martorii, lipsesc elementele infracțiunii, a fost privat de dreptul la apărare, Colegiul penal atestă că instanțele de fond s-au expus motivat în hotărârile adoptate, precum că motivele invocate nu se încadrează în prevederile art. 458 Cod de procedură penală.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, argumentând pe deplin motivele pentru care a respins apelul declarat de către condamnat ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără careva modificări, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile recurenților, precum că argumentele invocate nu au fost examinate.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept semnalată și prevăzută în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Căpățînă Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2017, în cauza penală în privința lui **Gladcovschi Mihail Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 14 februarie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie